

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. Marcvs Evangelista. Rodolphi Gvaltheri Tigurini in
Euangelium Iesu Christi secundum Marcum Homiliæ
CXXXIX.**

Gwalther, Rudolf

[S.l.], 1570

VD16 W 1048

Homilia V. Erat autem Ioannes uestitus pilis cameli, & zona pellicea circa
lumbos suos, uescebaturq[ue] locustis & melle syluestri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71833)

primam apud ministros consilium & consolationem querere. Licet ministris peccatorum remissionem ad se venientibus polliceri, si serio penitentia & fidei studio affectos esse videant. Id vero vitium liberum relinquatur, ne aliqua necessitatis lege grauentur hominum conscientie. Singuli autem in se se exerceant, quorum in presenti Marcus meminit, Dei verbum audiant, sacramentis rite utantur, peccata sua confiteantur Deo, & remissionem inueniant per Iesum Christum, cui debetur honor, gloria & potestas in aeternum, Amen.

HOMILIA V.

Erat autem Ioannes uestitus pilis cameli, & zona pellicea circa lumbos suos, uelcebatuŕq; locustis & melle syluestri.

Dominus & Saluator noster, Iesus Christus, apud Martham ait: Amen dico uobis, non datus fuit inter eos, qui in mulieribus nascuntur, maior Ioanne Baptista. Praclarum sane enuncium, & quidem uerissimum, si rem ipsam aestimes. Is enim ipse est, quem propheta uenturuŕ praedixerat, qui ab uero matris spiritu sancto repletus, & a Deo missus fuit, ut Christo Saluatori uiam prepararet. Huius uero encomij finis & usus est, non ut in Ioanne haeremus, sed ut illius doctrina ad Christum rite excipiendum prepareretur. Etsi enim Iudaeis olim praedicari, eadem tamen doctrina ad omnium temporum & locorum homines pertinet, quando propter ingenitam corruptionem omnibus preparatione opus est, qua salutis in Christo capaces reddantur. Quo Euangelista respexisse uidetur, dum Ioannis historiam tanta diligentia describit. Et idem hic praesentis loci finis & uisus est, quo Marcus Ioannis conuersationem & uita genus comprehendit, & simul exemplum proponit, quo quae optima sit uita instituerende ratio, admonetur.

Prinquam autem uerba singula excutiamus, obseruandum est, Ioannem a pueris huius uiuendi rationi & disciplinae assueuisse. Docet hoc Lucas, quando ait: Puer crescebat, & corroborabatur spiritu. **ET ERAT IN DESERTIS**, donec ueniret dies, quo manifestandus erat apud Israelitas. **U**tergo praedicandi munus non ante aggressus est, priusquam a Domino uocaretur: Ita ueritatem & iuuentem omnem ijs studijs consecrauit, quae ipsius uocationem aliquando inuare, & in uersantibus aut horritate conciliare poterant. **E**t hoc memorabile institutionis & disciplinae liberorum exemplum, in quo Ioannem magis quam ipsius parentes mireris, incertum est. Fuerunt enim hi generis sacerdotalis nobilitate, functionis publicae dignitate, & proinde opibus & honoribus dignos. Et cum ob sterilitatem diu liberi caruissent, tandem assiduis precibus filium hunc a Domino impetrauerunt, quem ob multas causas charissimum habere debebant. Praeter illud enim, quod in sanctitate illis natus fuerat, & uix dum natus praecleara dederat uirtutis specimina, illum rebus maximis & ad publicam salutem pertinentibus destinatum esse, ex angelo didicerant. At tamen & hanc disciplinam tam austeram conseruans, & ipse eandem non grauatim recipit. Causa uerique fuit, filii obedientia, quae illos, contemptis carnis rationibus, in Dei uoluntatem, quam angelus manifestat, respicere docuit. Simile exemplum in Samuele & ipsius parentibus habes. Etsi uero non omnes ad eandem uita rationem astringi debeant, parentum tamen fuerit, in liberorum institutione primam Dei & religionis curam habere. Nam & Dei donum sunt liberi, & religio praecipua ille fuit, ad quem omnes conditi sumus. Quia autem ab illa ob ingenitam corruptae naturae peruersitatem abhorremus, a teneris nos institui & assuescieri necesse est. Obseruauit hoc, ipso Deo teste, patrum eruditum Abraham. Et eodem pertinent, quae in lege de primogenitis Deo consecrandis, & liberis in Dei & operum ipsius cognitione instituendis traduntur. Sed o infelicem nostri seculi conditionem. Qui liberos suos Deo & Ecclesiae consecrant, paucissimi sunt inter eos, quorum fortunis deus benedixit. Interim idem illi solis opibus & honoribus intenti, liberos quoad religionem facile negligunt. Imò multi illos a teneris annis ad res leuissimas, fastum, luxum, gulam, imposturas & alia magis nocua assuesciant. Conferunt huic operam ludimagistri, qui impuris praefectionibus & Comedij impudicis puerorum animos ad libidinem inflammant. Ita uero Christi iudicium incurunt, quo ille horrendum illud uisum scandolorum aut horribus denunciat. Vide Matth. 18.

Argumentum & usus praesentis loci. Matth. 11.

Institutionis liberorum exemplum.

1. Sam. 1. 2. 3.

Gen. 18. Exod. 13. Deut. 6.

Sed ad Marti uerba reuersi, quale illud uita genus fuerit uideamus, quod Ioannes secutus est.

Ioannis & huius similibus exemplorum consideratione versetur, & in hoc simus fingit, ut de
mens annis temperantia & modestia addicti, Deo seruiamus, & tandem in celis tranlati, edemus
bibamus ad mensam Iesu Christi, cui debetur benedictio, honor, gloria & potestas in aeternum. Amen

Et praedicabat, dicens: Venit is, qui fortior est me, post me: cuius non
sum idoneus ut procumbens solvam corrigiam calciamentorum. Ego
quidem baptizavi uos aqua, ille uero baptizabit uos spiritu sancto.

Argumentum
de Iesu pra-
sentis loci.

Quoniam Ioannes, ut Christi Iesu praecursor esset, diuinitus missus fuit, duo possumus
que inter docendum tractauit. Alterum est, quod hominum mentes penitentiis doctrina
Christum excipiendum preparauit. Alterum, quod de Christo testatus est, qualis ille agnoscat, quod
in illo queri debeat. De priori haecenus abunde dictum est. De secundo in presenti Marco agitur
Ioannis testimonium de Christo exponit. Qui locus eo diligentius considerari meretur, quod haec
ab omnibus quoque alijs Euangelistis commemorantur, hanc unam nimirum ob causam, quod
ueram Iesu Christi cognitionem tradunt, & de eiusdem seruis & eorumdem ministris ueritate
dicere docent.

Ocaso praesentis de Christo testimonij.
Luc. 3.
Ioan. 1.

Sed priusquam Ioannis uerba excutiamus, quae nam illi haec dicendi occasio fuerit, ridere
poter. Exprimi hanc Lucas hisce uerbis: Expectante autem populo, & cogitantibus omnibus
in uerbis suis de Ioanne, num ipse esset ille Christus, respondit Ioannes, dicens: Unus sum
qua baptizo, &c. Et alibi ex Hierosolymis inquisitores, sacerdotes & Leuitas, missos Iussu
qui quis esset sciscitarentur, quibus ille hisce uerbis & sui ministerij rationem reddidit, & Christi
testimonium tulit. Ergo peruersum populi Iudaici, augustinus de ipso sentiens, iudicium, locum
dicere cogit. Elucet hic, quae nam sit eorum, qui in publico aliquo munere versantur, conditio.
enim qui in publico adificant, diuersa vulgi iudicia subire & ferre coguntur. Ita omnibus eorum
vel in ecclesia vel republica versantur. Quod adeo uulgare est, ut ne Christus quidem communem
hanc sortem effugere potuerit. Id uero illos ad diligentiam excitare debet, ne cui iustam uel offendi-
culi, uel sinistri iudicij causam praebant.

Vulgi iudicium
de ministris ec-
clesiae.
Marc. 6.

Imprimis tamen obseruabis vulgi de Christi ministris iudicium, in quo nihil medijs reprobis
Aut enim insano laudis & honoris studio ad Deos usque euehit, quos homines scire debet, ut
odioso nimis eosdem in seclatur & deiecit. Nunc Messiam esse suspicantur, quem paulo post
dus tyranni & incestu meretricis insidijs circumueniri & opprimi patiuntur. Ita Christum
regem facere instituunt, modo in Pilati conspectu impiissime abnegant. Experti sunt hoc ipsum
rosolymis Apostoli, quos primum ebrietatis insimulant, mox ob claudij sanati miraculum per
habere incipiunt. Eadem Pauli apud Lystrenses & Melicenses fuit conditio. Nec aliud experiri
qui rem publicam administrant, quos populi praecipis & stolidi leuitas uel nimis euehendo
spiritu inebriat, & ex bonis principibus tyrannos facit: uel oprime de republica meritis
qua occasione de gradu deiecit. Exempla habes in Saule & Dauide: sed infuit a eius generum
in sacris tum in prophanis historijs passim extant. Florum itaq; memores inter immodica
dia auream mediocritatem seruent. Laudibus quas sibi tribui audiunt, non offerantur. Prom-
sis magnificis non confidant. Nec item subitis commoti vulgi furoribus consternentur, sed in sua
eatione constantes, uni Deo se & suam functionem probare studeant, qui ijsdem premium liber-
simè rependet.

Verborum Io-
annis sensus.

His praemis, ad Ioannis uerba transsumus, quorum scopus ex ijs, quae paulo ante dixerunt
facile patet. Nam falso de se concepta vulgi opinioni occurrere, & omnes Christo reddere
ruit, cuius praecursor esse debebat. Ita ergo dicere uidetur: Video uos tum doctrinae meae uocato-
rum uita exemplo captos, aliquid de me sublimius cogitare, quasi promissus ille Saluator
erratis o boni. Quia enim aduersaria potestatis expugnatio & publica hominum redemptio
humanis fortiores requirit, nulli mortalium Messiae nomen debet tribui. Id uero post me uenit
ab aeternis